

[Bøgholm.]

nås, og at det resultat, ministeren i dag forelægger for folketinget, er et efter omstændighederne tilfredsstillende resultat.

Det er jo sådan, at der fra tysk side er lovet os, at dér, hvor vi havde givet en koncession ud fra den tanke, at det var et dansk suverænitetssområde, vil man fra tysk side give en tilsvarende koncession. Det vil naturligvis blive en koncession, givet i henhold til tysk ret, og anderledes kan det ikke være. Men som sagt, jeg tror ikke, man kunne nå mere, og jeg kan på mit partis vegne sige, at vi ser velvilligt på traktaten og er rede til ratifikation.

Ib Thyregod: Det er altid glædeligt at se, at stater kan løse deres internationale stridigheder ved domstolshjælp og uden voldsanvendelse. Her er Haagerdomstolen jo et eksempel på en domstol, som har fungeret i en række år og har behandlet internationale stridigheder inden for en række folkeretlige områder; Danmark har jo også en gang tidligere fået behandlet en sag ved Haagerdomstolen, nemlig sagen mellem Danmark og Norge vedrørende Østgrønland.

Den foreliggende sag har jo, som det her er omtalt, har haft stor økonomisk betydning; det er spørgsmålet om kontinentalsoklen, dens udstrækning set i forhold til Holland og Tyskland. Det, der var spørgsmålet under sagen, var, om det, som var fastslået ved en konvention, som ikke var ratificeret af Tyskland, også var udtryk for gældende folkeret og således bandt Tyskland, uanset at man altså ikke havde ratificeret denne konvention. Haagerdomstolen antog, at dette ikke var tilfældet, og opfordrede parterne til at føre forligsforhandlinger på grundlag af en række principper, som blev fastslået i domstolens kendelse.

Når man på afstand har fulgt den sag, der her har været ført ved Haagerdomstolen vedrørende kontinentalsoklen, synes jeg, man må give udtryk for en beundring for det arbejde, som er udført fra dansk side

med henblik på at opnå det bedst mulige resultat, både fra udenrigsministeriets side ved den særlige delegation og den særlige afdeling, som beskæftigede sig med kontinentalforholdene, og af Danmarks advokat under sagen, højesteretssagfører Bent Jacobsen, som procederede sagen for Haagerdomstolen.

Nu er det sådan, at der efter denne tid har været ført forhandlinger, således som Haagerdomstolen opfordrede til det, mellem Danmark, Holland og Tyskland om fastlæggelse af kontinentalsoklen. Resultatet er der redegjort for i forslaget, og man kan også på kortet, som følger med forslaget, se, hvorledes resultatet er blevet; det er vigtigt, at de områder, hvor vi på grundlag af de boringer, som man har foretaget, mener at der er mulighed for olieforekomster, stadig er under Danmarks højhedsområde.

I det hele taget mener jeg, at det resultat, som er opnået ved disse forligsforhandlinger, er yderst tilfredsstillende for Danmark, og at man efter afgørelsen må være tilfreds med, at det på denne måde er lykkedes at skabe et så stort område som den nuværende kontinentalsokkel.

Hermed er spørgsmålet altså løst i forholdet Holland, Tyskland og Danmark. Tilbage står de nordiske lande indbyrdes, og der er selvfølgelig også andre tvivls spørgsmål, som står tilbage, ikke i forholdet mellem Danmark, Tyskland og Holland, men andre problemer, bl. a. problemerne i forbindelse med øer, og hvorledes soklen her skal beregnes. Der bliver altså stadig forhandlinger, som står tilbage for udenrigsministeriet, men jeg mener, som det er blevet sagt fra anden side, at det resultat, der her er opnået, er så godt, at vi fra folketingets side kan give tilslutning til det og takke udenrigsministeren på ministeriets vegne for den indsats, som her er gjort.

Amtøft: Jeg skal ikke gøre ret mange bemærkninger. Forslaget til folketingsbeslutning går jo som allerede nævnt ud på, at folketinget konfirmerer den aftale, der